

WAGNERIANA CATALANA Nº 6 ANY 1997

TEMA 10: ALTRES TEMES

TÍTOL: "EL FOC"

AUTOR: *Gabriel D'Annunzio*

"... Atura't davant del Palau Vendramin-Calergi! -ordenà al remer-. En recórrer en tota la longitud la paret d'un hort arrencà unes delicades plantes que havien florit a les escletxes dels maons, el color dels quals era fosc i ric com de sang coagulada. Les flors eren violetes, d'una delicadesa extrema. Gairebé impalpables... "

"... El canal, antic riu de silenci i de poesia, estava desert. El cel verd es reflexava sobre seu, com els darrers estels moribunds. El palau, a primer cop de vista, tenia una aparença aèria, com d'un núvol que el representés a flor d'aigua; l'ombra que encara el banyava, tenia la qualitat del vellut, la bellesa d'una cosa magnífica i flexible... "

"... El gran cor malalt palpitava allí... "

"... La imatge del creador barbàric reaparegué: els ulls cerulis brillaren sota el vast front; els llavis s'apretaren sobre el robust mentó; plens de sensualitat, de supèrbia i de menyspreu. Per ventura Venècia li havia donat a ell, com abans a Albert Durer, el gust de la voluptuositat i de la fastuositat? En el silenci dels canals, certament, havia sentit passar l'alenada més ardent de les seves músiques: la passió mortal de Tristany i Isolda... "

"... Ara el gran cor malalt palpitava allí; el formidable ímpetu s'apacava en aquell lloc. El palau patrici amb les seves àguiles, els corsers, les àmfores, les roses, estava tancat i mut com un sepulcre. Sobre aquell marbre, el cel s'inflamava a grat de l'aurora."

"Salut al victoriós!". I Stelio Effrena llençà les flors davant la seva porta..."

Gabriel D'Annunzio (1863-1938)